

Høytid og fest

cd **klassisk**

Jan Fredrik Christiansen, trompet

Terje Winge, orgel

«Missa da Tromba»

2L

1 2 3 4 5 6

cd **klassisk**

Ellen Sejersted Bødtker

«Sonar»

Verker av Magnar Åm

2L

1 2 3 4 5 6

Nye plater fra det norske selskapet 2L

Ved Grammy-utdelingen i Los Angeles på søndag har plateselskapet 2L gode sjanser. Deres «Divertimenti» med Trondheim-Solistene er nominert i hele tre kategorier: «beste surround sound», «beste lydopptak» og «beste plate med kammerensemble». Vi ønsker lykke til. «Divertimenti» var den første platen i verden som utnyttet blu-ray teknikken. Siden har 2L utgitt flere andre plater. Lydkvaliteten er fremdeles overveldende god. I tillegg satser selskapet på norske musikere, og etter den tettpakkede innspillingsplanen for 2009 å dømme, kommer norske komponister etter hvert til å bli sterkt representert i katalogen. De to nyeste platene er eksempler på dette – og på at 2L satser på musikk som ligger utenfor de vanlige løypene. «Missa da Tromba» inneholder musikk for trompet og orgel, en kombinasjon som var vanlig i eldre kirkemusikk, men som siden har gått i glemmeboken. Likevel har trompetisten Jan Fredrik Christiansen og organisten Terje Winge klart å finne frem til fem nyere norske komposisjoner for denne kombinasjonen, blant annet Egil Hovlands «Cantus X» fra 2000 og to større verk av Kjell Mørk Karlsen. De to musikerne samarbeider flott og skaper klang både av høytid og fest. Musikalsk sett er det mest Christiansens funklende, presise trompet som er i sentrum, mens Wings orgel mer har rollen som akkompagnement. At de fleste verkene i tillegg er skrevet i en frisk, neoklassisk eller neoromantisk stil, bidrar til at helhetsinntrykket blir noe ensformig. Bare Jon Laukviks franskinspirerte «Lamento» skiller seg ut både stilmessig og klanglig. Det er kanskje grunnen til at nettopp dette verket gjør størst inntrykk. På den andre 2L-platen, «Sonar», fremfører harpisten Ellen Sejersted Bødtker tre verker av Magnar Åm sammen med Oslo Kammersolister og Grex Vocalis. Harpen klimprer. Det er resitasjon av Åms egne, pretensiøse tekster. Her er sentimentale strykerklanger. Lyden er, som ventet, flott. Det musikalske og tekstlige innholdet er derimot minimalt.

PETER LARSEN